

מ"ת 14371/08/15 - מדינת ישראל נגד ג' א' (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

17 בספטמבר 2015

מ"ת 14371-08-15 מדינת ישראל נ' א' (עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י באי-כוחה עו"ד שלומי שוחט ומר שרון לוי

נגד

ג' א' (עציר) - בעצמו

המשיב

ע"י בא-כוחו עו"ד ליאור כהנא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

החלטה תינתן בשעה 16:00.

ניתנה והודעה היום, ד' בתשרי התשע"ו, 17/9/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת

- לאחר הפסקה -

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם ואיומים. על פי הנטען בכתב האישום, במועדים הרלוונטיים, המשיב והמתלוננת היו בני-זוג, ובמועדים שונים איים המשיב על המתלוננת כי יפגע בה ובבני משפחתה, עת הפנה אליה אמירות לפיהן לא משנה כמה הוא ישב בסוף הוא יצא וימצא את המשפחה שלה, שלא ייתן לה לחיות, וכי לא תלך על רגליה ולא תנשום.

עוד על פי כתב האישום, ביום 28.7.15, על רקע ויכוח בין השניים תקף המשיב את המתלוננת בכך שאחז בה ודחף אותה לרצפה. ביום 23.7.15, ולאחר שגילה כי המתלוננת יצאה עם חברותיה, בשיחה טלפונית ביניהם איים עליה כי יפגע בה וישרוף את ילדתה הקטנה. בהמשך אותו יום, ומשנודע לו כי המתלוננת נמצאת בעיר *****, הגיע למקום הימצאה, משך אותה בכוח אל הרכב עמו הגיע, כשבאותה עת נוהג בן-דודו ברכב, ובמשך כל הנסיעה מ***** ל***** אחז בידה שמא תברח. בהמשך, ולאחר שהמתלוננת הצליחה לשכנע את המשיב לעצור בתחנת דלק על מנת שהיא תתפנה לשירותים, התיר לה לעשות כן, וזו נכנסה לתא שירותים, נעלה את הדלת, נעמדה על האסלה וניסתה לברוח, אלא שלא היה חלון. המשיב הצליח לשכנע אותה לצאת מהשירותים והנסיעה עם בן-דודו המשיכה. אחר חצות הגיעו לעיר *****, שם דרש המשיב מהמתלוננת להמתין איתו עד להגעתה של בת-דודתה, כשבהמשך הוא מסרב לשחרר אותה ומונע ממנה לעזוב את המקום, תוך שסטר לה, ומשאמרה לו כי היא מתכוונת ללכת לתחנת המשטרה והפעם להתלונן עליו הכה אותה.

אירוע נוסף מיום 28.7.15 מתואר בכתב האישום, ובמסגרתו, בעת שהותם בעיר *****, ובעודו אחז סכין מטבח בידו, איים המשיב על המתלוננת כי ירצח אותה. זו ניסתה להרגיע את המשיב, וביקשה שימסור לידה את הסכין. השניים נאבקו על הסכין עד שזו עפה אל מתחת למיטה, כשבהמשך גרר המשיב את המתלוננת לחדר, השליך אותה על המיטה והכה בפניה. אירוע נוסף הוא מחודש יולי 2015, ובו מתואר כיצד המשיב תקף את המתלוננת בדירת אחותה, הכה בפניה, וכתוצאה מכך נשברה לה השן הקדמית.

2. בדיון מיום 13.8.15, הסכים בא-כוחו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר סטטוטורית, תוך שהוסיף וטען למורכבות התיק ולכך שהמשיב כופר במעשים המיוחסים לו, ובסופם של דברים המשיב הופנה לשירות המבחן, על מנת שזה יבחן עניינו של המשיב וחלופת מעצר שתוצע בפניו.

בדיון מיום 16.9.15 חזר בא-כוח המשיב על עיקרי הדברים תוך הדגשה כי המשיב כופר במיוחס לו. בנוסף, טען כי אין הצדקה למעצר המשיב חרף העובדה ששירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרר את המשיב לחלופת המעצר אותה בחן. לדידו, הערבים אותם בחן השירות נמצאו טובים, וכאלה שיעשו מלאכתם כנדרש, מדובר במסוכנות קונקרטיה אותה ניתן לאיין באמצעות החלופה הנ"ל, ומכאן לא ניתן להבין מדוע בא שירות המבחן בהמלצה שלילית.

באת-כוח המבקשת עמדה על העולה מתסקיר שירות הבחן, הדגישה כי מדובר בתסקיר שלילי עם המלצה שלילית.

3. תסקיר שירות המבחן, כאמור, אינו בא בהמלצה לשחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת. עיון בתסקיר מעלה כי בעניינו של המשיב אין מדובר רק בהמלצה שלילית, אלא בתסקיר שלילי.

המדובר במי שהוא יליד 1984, רווק, לחובתו הרשעה אחת משנת 2012 בעבירות של איומים, חבלה במזיד ברכב, החזקת סכין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. שירות המבחן התרשם ממנו כאדם בעל קווים מניפולטיביים, בעל דפוסי התנהגות אלימים, כוחניים ושמרניים, והוא מונע מהצורך להוכיח שליטה בסיטואציה, ועלול להתנהג באופן אימפולסיבי ותוקפני, תוך קושי לגלות אמפתיה כלפי סביבתו. בהתייחסו למערכת היחסים הזוגית של המשיב עם המתלוננת מסר השירות כי מדובר במי שהיא רווקה ואם לילדה כבת ארבע, שנולדה ממערכת יחסים אחרת. המתלוננת תיארה בפני השירות מערכת יחסים המאופיינת בהתנהגות אלימה פיזית כלפיה ואלימות מילולית הדדית, שיתפה את השירות בקנאה והרכושנות מצדו של המשיב כלפיה, ומסרה כי היא בהריון והם מצפים לילד משותף. השירות התרשם כי מדובר באישה חלשה, תלותית, המשלימה עם

האלימות אשר מופנית כלפיה, וחוסר הכרתה בבעייתיות הקיימת בדינמיקה הזוגית עם המשיב, כמו חוסר רצונה לטיפול רלוונטי, משאיר אותה חלשה עוד יותר ומעמיד אותה במצבי סיכון להישנות התנהגות אלימה כלפיה, ועוד הוסיף השירות בעניינה כי מאפייני אישיותה והתנהגותה מתאימים לפרופיל של אישה אשר חיה במערכת יחסים כוחנית ואלימה.

אשר לסיכוי להישנות העבירה, התרשם שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פוגענית כלפי המתלוננת.

חרף רמת הסיכון והמסוכנות הנובעת מהמשיב, בחן השירות חלופה בבית גיסו של המשיב ב*****, בפיקוח ובפיקוח אמו ואחותו של המשיב, ומסר כי אלה תיארו מערכת יחסים זוגית תקינה של המשיב עם המתלוננת, הביעו פליאה מחומרת העבירות המיוחסות לו, והביעו עמדות המגנות התנהלותו של המשיב, ונכונות לסייע לו.

יחד עם האמור, והגם שמצא את הערבים בחלופה כמי שמבינים את האחריות המוטלת עליהם, לא בא בהמלצה לשחרור המשיב לחלופה זו. השירות מצא כי השילוב בין כמה גורמים, כמו מאפייני אישיותו של המשיב ומעורבותו הקודמת בפלילים, לבין אותה תלות הדדית שבין המתלוננת לבין המשיב, והקושי של המשיב להימנע מיצירת קשר עם המתלוננת, לצד העובדה כי החלופה אינה מרוחקת באופן משמעותי ממקום מגורי המתלוננת, עלולים להעמיד את המתלוננת בסיכון.

4. בבש"פ 2942/13 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (פורסם באתר הרשות השופטת, 5.5.2013) נקבע כי המלצה שלילית של שירות המבחן אינה חוסמת שחרור באופן מוחלט, ובית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן. עם זאת, על-פי הפסיקה נדרשים טעמים נכבדים על מנת להצדיק סטייה מהמלצות שליליות שנקבעו בתסקיר(ראו, למשל, **בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד** (לא פורסם, 18.4.07); **בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' עמר** (לא פורסם, 16.04.07), **בש"פ 3201/10 מדינת ישראל נ' פלוני** [טרם פורסם, 6.5.10]).

במקרה דנן, לא מצאתי טעמים, ולא כל שכן טעמים נכבדים, על מנת להצדיק סטייה מתסקיר שירות המבחן, שהינו תסקיר שלילי, ולא רק המלצתו שלילית, והדברים מקבלים משנה תוקף עת מדובר באלימות המופנית כלפי בת-זוג, בצבע ובגוון הנשקפים מן המתואר בעובדות כתב האישום וחומר החקירה.

מכאן, בהינתן עילת מעצר בעוצמה גבוהה, בהעדר חלופה מתאימה, בהעדר נסיבות חריגות, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

ניתנה והודעה היום, ד' בתשרי התשע"ו, 17/09/2015, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת